

”قهر خداوند“ یا ”آزمایش اعنت“

بار دیگر زلزله بر معروضین مسربدم
ستمدهای میهن ما را زیدن گرفت، خانه‌هاشان را برسان ویران کرد. هشتاد را در زیر آوار مدفون ساخت... عده‌ای را بی جان و عده‌ای را بر تلی از خاکستر در سوی غرب زان ناشی گذاشت.

در حالیکه سرمایه‌های زحمتکشان میهن ما از سویی در چند ارتجاعی ایران و عراق نابود میشوند و از سویی دیگر توسط سردمداران رژیم جمهوری اسلامی و اعوان و انصارشان فرایدی "اجر آخوند" به جیب زده میشود (رجوع کنید به اسناد دزدیهای بنیاد مستشفیین در شاهراهی گذشته‌ی رهایی و غیره) و با به حساب خوش خدمتی به چیز اربابیان و کمپانیهای امیریان لیستی ویخته میشود (قرارداد با شرکت تالیوت و غیره)، محرومین خلقهای ایران، رنجیده و مستکش در بیرونلهایی (در بیهترین حالت) از خست و گل دو معرض عوامل طبیعی از جمله زلزله و سیل شاهد از دست دادن جان و مال و هشتی ناچیز شد میباشد.

و مضجع آنکه یا ومسایبان رژیم از طبعی جمهوری اسلامی همجون با زدای فریب و نیزه‌ی این فجایع را "قهر خداوند" یا "آزمایش اعنت" میباشد. بزدور سرمایه صفتی وجود داشته باشد فاشیت و مزدور سرمایه صفتی وجود داشته باشد بازهم تریشیده‌ی همین رهبران خودگمازده است. مردی که قرنها تحت استبداد "ستم شاهی" و اخیراً "ستم فتنه‌ی" در غیر انسانی ترین شرایط تحت بیهودگی تظاهراتی به وحشیانه ترین وجهی شکنجه و تحقیر شده‌اند به کدام جرم مستوجب "قهر خداوند" شما و با کدام معیار مورد "آزمایش" قرار میگیرند؟

آیا این "خدا وندسرمایه" نیست که از زبان "خدا وندان فریب و نیزه" این چنین ویاگارانه ساقط شدن هستی محروم و رنجبران را بگردین خود آنان می‌آزادند تا امکان ادامه "قهر سرمایه را آزمایش" دیگر کنند؟
جرا، هست. اما جاودان نیست و مهمتر از آن دیرپای نیست، طومار در پیش از فریبکاری و فریسکاران روزی که طوفان "قهر زحمتکشان سو بگیرد" "آزمایش" مرگ را مغلوب خواهد شد. روزی که زنجیریان اردوی کار برای سهو هرگونه ستم طبقاتی جداول قطعی را به تلاش پرخیزند. روزی که طبیعتی مرگ خداوندان سرمایه از بازوی رنج و گرده‌ی ستم درخشیدن آغاز گیرد. روزی که ۱۰۰ دیگر نیست.

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی نا توان از حل سکلات اقتصادی و سیاسی - از آخوند دقایق عمری خود بمر بخ و خاشکی برای نجات چنگ میانداز و لی هر دم بیشتر در منجلاب تهاشی فرو میرود. اما رژیم باید بداند که اعدام انقلابی‌ها کمتوسیتها بی جواب نمی‌ماند و باید بداند که علی‌غم این کشتارها، آنها لحظه‌ای درست از مبارز و افسا رژیم بخواهند داشت.

آزادی و رافت در جمهوری اسلامی

بیش از دو سال و نیم از حکومت "عدل اسلامی" می‌گذرد. در این مدتی که روح خدا در روی زمین حکم‌فرمایی می‌کند، "آزادی از نوع اسلامی" اش هو روز ابیاد هولناک تری بخود می‌گیرد. اگر روزی چهار قداران به طوفانی هرات خیروهای نقلابی خواسته: سترنده، روز بعد با لشکر کشی مزبوران - سرمایه به ترکمن صحراء و گردستان، قتل همای خلقهای تحت متم تحت نام اسلام توجه می‌شود و چند روز بعد از آن مبارزات کارگران انقلابی که طهارها هر میانه از شیخ شیخیان می‌بزد" با خشونت میباشند. سرکوب می‌شود و امروزهای رگهای گلوله‌های دزدیهای دزدیهای دزدیهای عدام لحظه‌ای فقط نمی‌شود.

آری؟ زحمتکشان ایوان آزادند، مثلاً آزادند نا از سیان چهار جلادی که حزب حاکم برای ریاست جمهوری کاندید می‌کند یکی را برگزینند. و باز آزادند تا از سین چهار روزنا می‌ارکان ارتجاع یکی را بخواهند. و با لآخره آزادند تا میعنی توکری و لاپیت فقیه و سینه‌زدن در پشت سو حکام هر تجسم و زندان و شکنجه و قرار گرفتن در برا بر جوخدی اعدام یکی را انتخاب کنند. اما سردمداران رژیم بسیار بیضیر از شوههای ای سوم از آزادی نسیون اسلامی صحبت برده‌اند: آزادی کشان از انقلابی‌ها و گمونی‌ها بدون محاکمه، آزادی در اعدام میان این و شوچان و شوچان ۱۲ - ۱۳ ساله، آزادی ریختن به خانه‌های مردم و دستکری و زندانی گردن آنها به بیانه‌های واهمی - آزادی قتل - جنایت - خیانت و دزدی. دادستانی انقلاب حتی به این هم قانع شده‌های وبرای کامل گردن سیاه‌هدی جنایات حکومت در روز بی‌چشمی‌اول مرداد اطلاع‌دهی‌ای اعلام میکند:

"هرگز در روز انتخابات اعتراض کند، حتی مقاجه لفظی، مجرم، مقدسی‌الارض ویا غیر شناخته شده و محکوم به اعدام است." اما به خط و فتحای این روزیم در این دو مال اندی، وظیفه‌ی روزیم حاکم همه کشان را و سرکوب بوده و رفاقت از نوع اسلامی را فراموش کنیم. تفاوت فقط در اینجا است که این راهت تا مل هرگزی نمی‌شده است. و فقط آن کسانی از آن نصیب شهرونداند که در مقال حکومت سرمایه سر تعظیم فروز نشای ورده‌اند. صفت اسلام ری شهروی رئیسی دادگاه انقلاب ارتقی در معاصری مطبوعاتی خود به این شکنجه آشاره کرده و میگوید: در ظرف مدتی که مسئولیت دادگاه انقلاب اسلامی ارشد شده‌ی ما بود عمل نشان دادم عده‌ای ولو اینکه خزانه‌شان در حد اعدام بود با امتحاناتی که از آنها بعمل آمدند احسان شد که اگر از بازداشت بیرون بیایند ببرای جامعه ((سرمایه‌داری)) مطمئن خواهند شد آزاد شدند. هرگز را که خادم ارتش باشد، آنرا می‌پذیریم".

(کسیان - ۳۱ تیرماه ۱۳۶۵)

آری مهر و عقوبات جمهوری اسلامی فقط شاخص طلاق این کسانی و تهیمارهای شاهنشاهی است که وجود شان ببرای حفظ نظام سرمایه‌داری و تشییع رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی مفهی باشد